

Súd: Okresný súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 13C/16/2014  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114201117  
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriel Slobodník  
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6114201117.8

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudcom JUDr. Gabrielom Slobodníkom v právnej veci žalobkyne G. Č., Q.. XX. XX. XXXX, W. U. F., J. XXX/XX, v konaní zastúpenej zákonným zástupcom N. Č., Q.. XX. XX. XXXX, W. U. F., J. XXX/XX, v konaní zastúpenej Advokátskou kanceláriou URBÁNI & Partners s.r.o., so sídlom Banská Bystrica, Skuteckého 17, IČO: 36 646 181, proti žalovanej v 1/ rade J. X., Q.. XX. XX. XXXX, U. U. U., J. XXXX/X, v konaní zastúpenej JUDr. Luciou Fabriciusovou, advokátkou, Advokátska kancelária Banská Bystrica, J. A. Komenského 18B, a proti žalovanej v 2/ rade J. Š., Q.. XX. XX. XXXX, U. U. U., N., N. O. XXXX/XXX, v konaní zastúpenej JUDr. Jozefom Švarcom, advokátom, Advokátska kancelária Banská Bystrica, Horná č. 41, o zaplatenie 7 704,-- Eur z titulu náhrady škody na zdraví, takto

### rozhodol:

Žalované v 1/ a 2/ rade sú p o v i n n é spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni 7 704,-- Eur, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobkyňa má nárok voči žalovaným na náhradu trov konania, ktoré sú povinné zaplatiť žalované v 1/ a 2/ rade v rozsahu 100 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým vyšší súdny úradník rozhodne o ich výške.

### odôvodnenie:

1. Žalobkyňa podanou žalobou zo dňa 17. 01. 2014 žiadala súd, aby vo svojom rozhodnutí zaviazal žalované v 1/ a 2/ rade na zaplatenie sumy 7 704,-- Eur spoločne a nerozdielne z titulu náhrady škody, ktorá jej vznikla na zdraví konaním žalovaných v 1/ a 2/ rade.

2. Žalované v 1/ a 2/ rade žiadali žalobu zamietnuť a nárok žalobkyne neuznali.

3. Žalobkyňa svoju žalobu odôvodnila na tom skutkovom základe, že dňa XX. XX. XXXX na lyžiarskom svahu v katastri obci S., K. R., počas lyžiarskeho výcviku došlo k zrážke žalobkyne so žalovanými v 1/ a 2/ rade tak, že tieto do nej narazili. Žalobkyňa sa na svahu nachádzala ako účastníčka lyžiarskeho výcviku spolu so svojimi spolužiakmi. Žalobkyňa následkom konania žalovaných, ktoré nezvládli svoje konanie a narazili do nej, spôsobili jej zranenie, pre ktoré musela byť hospitalizovaná na oddelení úrazovej chirurgie Fakultnej nemocnice v Poprade a operovaná. Následne bola prevezená do Košíc, kde bola hospitalizovaná vo Fakultnej nemocnici od 31. 03. 2012 do 03. 02. 2012 a následne bola premiestnená do Detskej fakultnej nemocnice s poliklinikou v Banskej Bystrici, kde bola prepustená dňa 17. 02. 2012. V dôsledku kolízie so žalovanými utrpela zlomeninu spánkovej kosti vpravo s vpáčením úlomkov, akútne epidurálne krvácanie a poúrazový šok z krvácania stredného stupňa.

4. Žalobkyňa tieto svoje tvrdenia preukazovala lekáorskými správami zo dňa 31. 01. 2012, 03. 02. 2012, 07. 02. 2012, 09. 02. 2012, 11. 02. 2012, 17. 02. 2012 a 26. 03. 2012.

5. Žalobkyňa si žalobou uplatnila voči žalovaným v 1/ a 2/ rade náhradu za bolesť a náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia. V dôsledku zranení, ktoré žalobkyňa utrpela, mala aj po roku od kolízie nepriaznivý zdravotný stav, pretrvávajúce bolesti hlavy a tak isto aj výpadky pamäte.

6. Tieto tvrdenia žalobkyňa preukazovala lekárskou správou zo dňa 16. 07. 2012 a 19. 02. 2013.

7. Žalobkyňa si na základe lekárskeho posudku o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 12. 08. 2013 uplatnila od žalovaných v 1/ a 2/ rade nárok za náhradu za bolesť vo výške 6 760,-- Eur, kedy táto suma predstavuje násobok bolestného ohodnotenia bolesti žalobkyne na 430 bodov tak, ako to vyplýva z lekárskeho posudku J.. Š.W. G. Z. zo dňa 12. 08. 2013, kedy jeden bod predstavuje sumu 15,72 Eur ako nároku pre rok 2012 a nároku na náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 944,-- Eur, ktorá tak isto vyplýva z bodového ohodnotenia spracovaného v lekárskom posudku J.. Š. G. Z. zo dňa 12. 08. 2013, kedy takéto bodové ohodnotenie lekár určil na 60 bodov, pričom jeden bod predstavuje sumu 15,72 Eur, spolu teda žalobkyňa si uplatnila nárok za bolesť vo výške 6 760,-- Eur a sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 944,-- Eur, spolu teda 7 704,-- Eur.

8. Žalobkyňa bodové ohodnotenia, náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia preukazovala lekárskeho posudkom zo dňa 12. 08. 2013.

9. Žalobkyňa navrhla prerušiť konanie až do skončenia trestného konania, ktoré bolo vedené pod Č.: K.-XXX/X-K.-R.-XXXX, ktorého konania predmetom má byť riešená prípadná trestná zodpovednosť osôb za úraz, ktorý sa žalobkyne stal. Súd uznesením zo dňa 26. 03. 2014 návrh žalobkyne zamietol svojím rozhodnutím pod č.k. 13C/16/2014-44. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Banskej Bystrici svojím rozhodnutím pod č.k. 12Co/520/2014-56 zo dňa 25. 06. 2015 rozhodnutie prvostupňového súdu zmenil tak, že konanie vedené na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 13C/16/2014 prerušil do právoplatného skončenia trestného konania, ktoré bolo vedené pod Č.:K.-XXX/X-K.-R.-XXXX.

10. Súd na základe oznámenia Okresnej prokuratúry Poprad zo dňa 11. 03. 2016 zistil, že proti žalovaným v 1/ a 2/ rade bola podaná obžaloba na Okresnom súde Poprad, pričom konanie je vedené pod sp. zn. 6T/14/2016. Z uvedeného dôvodu potom súd prerušil konanie svojím rozhodnutím zo dňa 15. 04. 2016 až do právoplatného skončenia vedeného na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 6T/14/2016 svojím rozhodnutím pod č. k. 13C/16/2014-80.

11. Súd v konaní pokračoval potom, čo konanie vedené pred Okresným súdom Poprad sp. zn. 6T/14/2016 nadobudlo právoplatnosť dňa 12. 04. 2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove pod č.k. 4To/42/2017-725.

12. Súd z rozsudku Okresného súdu Poprad pod č. k. 6T/14/2016-668 zo dňa 06. 09. 2017 zistil, že žalované v 1/ a 2/ rade súd uznal za vinné, že dňa 31. 01. 2017 v čase okolo 14.00 h v katastri obci S., K. R. v lyžiarskom stredisku Snowpark Lučivná, s.r.o. na bočnom zasneženom svahu nie určenom ako vyznačená trať na atrakciu snowtubing spustením na gumenom kolese dolu svahu tak, že si na neho ľahli tvárou vpred, narazili do žalobkyne, ktorá v tomto čase prechádzala svahom na lyžiach, v dôsledku čoho žalobkyňa spadla, utrpela kraniocerebrálnu traumu v dôsledku pourazovej impresívnej zlomeniny spánkovej kosti vpravo a následným epidurálnym krvácaním do spánkovej oblasti vpravo, čo žalobkyňu ohrozilo na živote v dôsledku útlaku mozgu a dôležitých mozgových štruktúr, čo si následne vyžiadalo operáciu ako život zachraňujúci výkon s dobou liečenia 4 až 6 týždňov. Uvedený úraz obmedzil žalobkyňu na obvyklom spôsobe života spočívajúcom v odkázaní na neodkladnú odbornú pomoc a následne odkázanú na pomoc inej osoby pri bežných činnostiach spojených s bežným životom. Žalované v 1/ a 2/ rade teda spáchali prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1 Trestného zákona, za čo im súd uložil a to žalovanej v 1/ rade peňažný trest vo výmere 200,-- Eur a pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere dvoch mesiacov a žalovanej v 2/ rade peňažný trest vo výmere 100,-- Eur a pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere jedného mesiaca. Žalobkyňu odkázal s nárokom na náhradu škody na civilné konanie.

13. Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia potom vyplynulo, že súd po vykonaní dokazovania mal za nesporné, že práve žalované v 1/ a 2/ rade svojím konaním spôsobili žalobkyne následok spojený s

ujmu na jej zdraví a následok s prihliadnutím na vykonané dôkazy, a to najmä lekárske správy a podaný znalecký posudok bolo potrebné charakterizovať ako ťažkú ujmu na zdraví, keď u žalobkyne došlo k bezprostrednému ohrozeniu života. Súd ďalej konštatoval, že pokiaľ žalované svoju obranu založili na neexistencii kaulzálného nexu teda absencie bezprostredne príčinného vzťahu medzi konaním a následkom s poukazom na závažné porušenie bezpečnostných prevádzkových pokynov na strane prevádzkovateľov lyžiarskeho strediska, resp. v tom, že došlo k samovoľnému spusteniu sa koleša, na ktorom žalované sedeli a neočakávanému vybočeniu oproti obvyklej jazdnej dráhe, súd prisvedčil obhajobe ohľadne porušenia bezpečnostných predpisov spojených s používaním kolies pre snowtabing, ktorých vlastníkom bol sám prevádzkovateľ. Zároveň súd konštatoval, že takáto skutočnosť však žalované nezabavuje zodpovednosti za svoje konanie v trestnoprávnej rovine, keď bezprostredným priamym konaním žalovaných došlo k spôsobenému následku. Súd zároveň uviedol, že u žalovaných sa jedná o osoby s dostatočnou rozumovou vyspelosťou zodpovedajúcou ich veku a skúsenostiam tak, že spúšťaním sa na kolese a to dokonca spôsobom ako vykonaným dokazovaním zistené a ustálené v skutkovej vete výroku rozsudku, teda v dvojici na jednom kolese v polohe ležmo na zľadovatenom kopci na veci, ktorá je prakticky neovládateľná, si museli byť vedomé, že nebudú schopné koordinovať svoj pohyb a rovnako mohli predpokladať, že pri takomto spustení môže dôjsť k vychýleniu z dráhy s poukazom na pôsobenie viacerých fyzikálnych veličín. Žalované vzhľadom na miesto, na ktorom sa spúšťali, si museli byť vedomé, že ide o miesto s pomerne vysokou frekvenciou pohybu iných návštevníkov lyžiarskeho areálu a svojím konaním môžu ohroziť ich zdravie a poškodená teda žalobkyňa nemohla svojím pohybom pred zrážkou vytvoriť nejakú náhlu či neočakávanú prekážku. Súd teda konštatoval vzájomnú kauzalitu konania žalovaných a spôsobený následok u žalobkyne.

14. Z uznesenia Krajského súdu v Prešove pod č.k. 4To/42/17-725 zo dňa 12. 04. 2018 súd zistil, že odvolanie žalovaných v 1/ a 2/ rade bolo zamietnuté. Z odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Prešove vyplynulo, že nebolo sporné, že žalované na gumenom kolese zrazili žalobkyňu, dôsledkom čoho žalobkyňa spadla a utrpela zranenia, ktoré ju obmedzovali v obvyklom spôsobe života aspoň tri mesiace. Súd mal taktiež z vykonaného dokazovania za preukázané, že gumové koleso, na ktorom sa žalované pohybovali, nemalo žiadne ovládacie prvky, nebolo ho možné nijakým spôsobom ovládať a bezpečným spôsobom meniť jeho smer resp. zabezpečiť, aby sa pohybovalo želaným smerom. Zároveň toto koleso nemalo žiadne brzdiace prvky a teda žalované museli vedieť, že bude problematické takéto koleso ovládať, zabrániť jeho rozjazdu, zastaviť ho, či usmerniť pohyb želaným smerom. Súd zároveň konštatoval, že k nehode došlo na zľadovatenom povrchu svahu a z výpovedí svedkov a vlastne aj žalovaných vyplynulo, že obe žalované videli pod kopcom prechádzať skupinu detí s učiteľkami, preto žalované vedeli, že pod kopcom, z ktorého sa mienia na kolese spustiť a to bez ohľadu na to, či potom došlo k spusteniu samovoľnému alebo plánovanému, prechádzali ľudia a preto vedeli, že keď sa na takomto kolese spustia a do ľudí prechádzajúcich pod svahom narazia, môžu im spôsobiť zranenia, k čomu v prejednávanej veci napokon aj došlo. Žalované sa bez primeraných dôvodov spoliehali, že takúto zrážku nespôsobia. Z odôvodnenia rozhodnutia Krajského súdu v Prešove potom ďalej vyplýva, že žalované použili neovládateľné gumené koleso na jazdu po zľadovatenom svahu alebo kope snehu, obe súčasne, pričom mali urobiť všetko, aby nedošlo k zraneniu iných osôb. Súd konštatoval, že v prvom rade nemali vôbec sadať alebo ľahať obe naraz na koleso, ktoré zjavne na prvý pohľad bolo určené pre jednu osobu. Vzhľadom k tomu, že vedeli, že to koleso je v podstate neovládateľné, nemá žiadne ovládacie ani bezpečnostné prvky, brzdiaci mechanizmus, nemali si na tento sadať, či ľahať skôr než priestor, na ktorom chceli jazdiť, bol dostatočne zabezpečený proti tomu, aby do ich jazdnej dráhy nevošla iná osoba pohybujúca sa v tomto areáli. Tak isto nemali na spomínané koleso sadať či ľahať skôr, než tento priestor, ktorý prevádzkovateľom zabezpečený nebol, nezabezpečili ony dve tak, že by napríklad jeden spolužiak stál na jednej strane prechodu pod kopcom a druhý spolužiak na druhej strane, aby iným osobám pohybujúcim sa zabránili prechádzať v priestore, kde ony dve mali v úmysle spustiť sa na spomínanom gumenom kolese dole svahom. Na obranu žalovaných potom Krajský súd v Prešove uzavrel, že pokiaľ by aj iné osoby sa mali spolupodieľať na vzniku následku, táto skutočnosť nezabavuje žalované nijakým spôsobom zodpovednosti za to, že svojím nedbanlivým konaním spôsobili žalobkyňu ťažkú ujmu na zdraví, pretože príčinná súvislosť medzi konaním páchatel'a a následkom sa neprerušuje ani v prípade, ak ku konaniu páchatel'a pristúpi ďalšia skutočnosť, ktorá spolu pôsobí pri vzniku následku ak konanie páchatel'a zostáva takou skutočnosťou, bez ktorej by k následku nebolo došlo. Teda, aj keby prevádzateľ lyžiarskeho strediska a pedagógovia žalobkyne či žalovaných naozaj svoje povinnosti zanedbali, k zraneniu poškodenej žalobkyne by nedošlo, pokiaľ by do nej žalované kolesom nenarazili.

15. Žalovaná v 1/ rade v rámci konania predložila ako listinný dôkaz znalecký posudok č. 8/2014 znalca Z. H. R., znalca z odboru bezpečnosť a ochrana zdravia pri práci, odvetvie strojárstvo, zo dňa 18. 09. 2014, v ktorom znalec odpovedal na otázky, ktoré zadalo Okresné riaditeľstvo PZ v Poprade, odbor kriminálnej polície. Znalec vo svojom znaleckom posudku tak, ako to vyplýva z ich záverov potom konštatoval, všeobecne záväzné predpisy ohľadne používania snežných klzákov neexistujú, spôsob zabezpečenia prevádzky takýchto by mal byť uvedený v prevádzkovom poriadku strediska a musí byť zároveň určená osoba, ktorá kontroluje dodržiavanie takéhoto ustanovenia. Jediným dokumentom, ktorý znalec identifikoval ako bezpečnostné pokyny pre používanie snežných klzákov je dokument v spoločnosti, ktorá sa zaoberá výrobou takýchto snežných klzákov. Znalec ďalej uviedol, že takéto koleso vo všeobecnosti nie je možné poskytnúť a použiť mimo trať určenú na prevádzkovanie takejto atrakcie a to z dôvodu, že ostatné osoby pohybujúce sa v takomto priestore nepredpokladajú ohrozenie od takejto atrakcie. Postup ponechania voľného prístupu ku gumeným kolesám a ich použitie mimo trate určenej na snowtubing nie je možný a nie je v súlade s príslušnými predpismi. Opakovane znalec odkázal na bezpečnostné pokyny pre používanie snežných klzákov od výrobcu takýchto snežných klzákov, z ktorého je zrejmé, že tieto je možné používať len vo vyhradenom priestore so zabezpečenými dráhami.

16. Zároveň žalovaná v 1/ rade predložila potvrdenie zo dňa 04. 09. 2018 vydané Evanjelickým gymnáziom v Banskej Bystrici, z ktorého vyplynulo, že žalované v 1/ a 2/ rade boli dňa 31. 01. 2012 študentkami Evanjelického gymnázia, pričom sa zúčastnili akcie organizovanej Evanjelickým gymnáziom dňa 31. 01. 2012. Tejto akcie sa zúčastnilo 15 žiakov ich školy a akcia prebehla v termíne od 29. 01. 2012 do 01. 02. 2012.

17. Žalované prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedli, že skutkový dej, ktorý bol preukazovaný v rámci trestného konania, k takémuto sa vyjadrovať nebudú. Uviedli, že namietajú pasívnu legitimáciu s tým, že je nepochybné, že k poškodeniu zdravia u žalobkyne došlo v rámci výkonu vzdelávacieho procesu a v tejto súvislosti je potrebné poukázať na ustanovenie § 144 ods.1 písm.e) školského zákona. V danom prípade je potom potrebné žalobou žalobkyne si uplatniť túto voči Základnej škole v F., ktorej žiačkou bola žalobkyňa. Z uvedeného potom ďalej vyplýva, že v danom prípade sa malo jednať o školský úraz tak, ako to vyplýva z metodického usmernenia č. X/XXXX-N. M. D. XX. XX. XXXX, ktoré vydalo Ministerstvo školstva SR k zavedeniu jednotného postupu škôl a školských zariadení.

18. Žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedla, že s takýmto tvrdením nesúhlasí s tým, že v trestnom konaní bol preukázaný protiprávny úkon, vznik úrazu žalobkyne a teda škoda a preukázaná taktiež príčinná súvislosť. Neexistuje v danej veci kauzálny nexus medzi porušením bezpečnostných predpisov a vznikom škody na strane žalobkyne.

19. Žalobkyňa ďalej uviedla, že existuje zápis z úrazu na zimnom výlete v Lučivnej zo dňa 31. 01. 2012 ako aj záznam o organizovaní hromadnej školskej akcie. Na preukázanie takýchto tvrdení predložila žalobkyňa záznam z úrazu na zimnom výlete v Lučivnej zo dňa 31. 01. 2012 a taktiež záznam o organizovaní hromadnej školskej akcii zo dňa 26. 01. 2012, ktoré vydala Základná škola v F..

20. Žalobkyňa ďalej uviedla, že predmetom úpravy zákona č. 245/2008 Z. z. nie je zodpovednosť školských zariadení za škodu, z dôvodu ktorého žalobkyňa považuje tvrdenia žalovaných k objektívnej zodpovednosti Základnej školy v F. za nesprávne. Uvedený zákon nijakým spôsobom neupravuje zodpovednosť školských zariadení za škodu a nie je voči všeobecnej úprave zákonom špeciálnym. Z uvedeného ustanovenia § 144 ods.1, ktorý upravuje výlučné práva dieťaťa alebo žiaka školského zariadenia, je zakotvené oprávnenie žiaka domáhať sa náhrady škody voči školskému zariadeniu. V danom prípade ide o právo žiaka nie jeho povinnosť a uvedené rozhodnutie nezakladá objektívnu zodpovednosť školy za škodu.

21. Žalobkyňa ďalej uviedla, že z výsledkov dokazovania v trestnom konaní vyplynulo, že v danom úseku sa na gumenom kolese nikto nespúšťal, tieto kolesá neboli používané, atrakcia nebola prevádzkovaná a trať nebola nijakým spôsobom upravená. Žalobkyňa v čase stretu mala na hlave prilbu. Žalobkyňa naďalej tvrdila a trvala na tom, že medzi jednotlivými atribútmi pre úspešné priznanie nároku na náhradu škody tak, ako boli definované v rámci tohto konania existuje kauzálny nexus a pri prípadnej otázke spoluzodpovednosti vychádza z názoru, že poškodená má možnosť sa domáhať voči ktorémukoľvek zo škodcov náhrady takejto škody bez prihliadnutia na mieru zavinenia. Žalovaná v 1/ rade uviedla, že neporušila žiadnu právnu povinnosť, bola študentkou strednej školy a z toho dôvodu nezodpovedá za

škodu. Osobne vo svojej výpovedi na pojednávaní žalovaná v 1/ rade uviedla, že v konkrétny deň zobrali voľne položené kolesá s tým, že videli, že aj ostatní ľudia sa na nich spúšťali spolu so žalovanou v 2/ rade tak, že išli na kopec, sadli si na okraj tohto kolesa, aj keď už presne uviesť nevedela, či si sadli alebo ľahli a čakali, pretože videli, že dole prechádzali nejaké deti, takže sedeli na tom kolese, videli, že jedno dieťa zaostalo, tak čakali, kedy aj toto prejde. Koleso sa však dostalo do nejakého samovoľného pohybu, kedy sa snažili brzdiť rukami alebo lyžiarkami a pohybovali sa dolu týmto kopcom stredom tak, že ich otočilo a smerovali kolesom priamo na žalobkyňu. Uviedla ďalej, že na dievča kričali, snažili sa vyhnúť takémuto stretu, ale už to nebolo možné. Po náraze sa jej snažili pomôcť, pýtali sa či je v poriadku, či ju niečo bolí. Na otázku sudcu žalovaná v 1/ rade uviedla, že na kolese sedeli aj počas jazdy s tým, že koleso mohlo mať v priemere 1,5 metra, skladalo sa z dvoch farieb. Žalovaná v 1/ rade ďalej uviedla, že si nepamätá, či bola poučená o nejakých bezpečnostných predpisoch a čo sa týka kĺzacích kolies, tieto tam boli voľne uložené, nikto pri nich nestál, rôzne osoby si ich brali a spúšťali sa s tým, že ich potom aj vrátili na toto miesto. Žalovaná v 1/ rade predložila do súdneho spisu náčrt tak, ako ho sama vyhotovila a tento sa nachádza v súdnom spise na č.l. 230. Z uvedeného nákresu je potom zrejmé, z akého miesta sa ony spúšťali, kam mala smerovať jazda tohto gumeného kolesa, tak isto je znázornená zmena smeru a stret so žalobkyňou, pričom je zrejmé, že k stretu došlo práve na spojnici miest medzi šatňou, resp. objektom, v ktorom sa deti a žalobkyňa pripravovali na svoju činnosť a miestom, na ktoré sa mali žalobkyne a ostatní spolužiaci dostať.

22. Žalovaná v 2/ rade vo svojej výpovedi uviedla, že počas obednej prestávky, ktorú mali počas lyžovania, videli voľne pohodené gumené kolesá, rozhodli sa na nich spustiť. Videli aj skupinu detí, ktoré prechádzali pomedzi dva kopce, čakali kedy tieto deti prejdú, ale nejakým spôsobom ich šmyklo tak, že sa začali spúšťať po tomto kopci, ktorý bol zľadovatený, došlo k zmene smeru a gumené koleso mierilo rovno na dievča. Uviedla, že sa snažili brzdiť rukami alebo lyžiarkami, avšak toto sa im nedarilo. Kričali na toto dievča, ale to ich zrejme nepočulo. Došlo k nárazu, po ktorom sa dievčata pýtali, čo ho niečo bolí a či je v poriadku.

23. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením podstatných častí výpovedí svedkov z trestného konania, ktoré bolo vedené na Okresnom súde v Poprade pod sp. zn. 6T/14/2016 tak, ako boli navrhnuté stranami sporu a to výpoveďou J. X. z prípravného konania dňa 10. 10. 2014, výpoveďami na hlavnom pojednávaní dňa 22. 02. 2017 poskytnuté J. R., G. U., J. W. G. J. U. a taktiež výpoveďami osôb v procesnom postavení svedkov v rámci konania pod ORP-834/1-OVK-PP-2012 a to J. R.Ď., G. U., J. W. G. J. U. zo dňa 22. 11. 2012, J. W.Z. zo dňa 06. 12. 2012, J. U. zo dňa 12. 12. 2012, H. X. zo dňa 10. 10. 2014 G. J. Č.Ď. M. D. XX. XX. XXXX G. XX. XX. XXXX.

24. Z uvedených výpovedí súd zistil, z výpovede J.. J. R. zo dňa 22. 11. 2012 súd zistil, že táto pracuje ako učiteľka v Základnej škole F.. Vo svojej výpovedi uviedla, že o atrakcii spúšťania sa na nafukovacích člnoch vedela, pretože na uvedenom lyžiarskom stredisku bola už viackrát. Vedela, že dráha na spúšťanie na nafukovacích člnoch je úplne mimo lyžiarskych tratí a táto dráha bola označená. Dňa 31. 01. 2012, kedy došlo k úrazu, boli deti v chatke, kde mali odloženú lyžiarsku výstroj a presúvali sa od tejto chatky pod vlek. Vždy jedna pedagogička sa rýchlo obula, išla medzi prvými, druhá išla ku koncu a tretia išla posledná. V tento deň išla posledná pani učiteľka U. Y. G. Č.. Pani učiteľka U. išla asi krok pred G. Č., presúvali sa na lyžiach. Keď boli na konci presunu z kopca sa spustili dve dievčatá a tieto nafukovacím člnom narazili do ľavej strany tela G. Č., G. vyhodilo do vzduchu, spravila salto a spadla na zem. Dopadla na ľavú stranu. Okamžite sa okolo nej zhromaždili pedagogičky a zdravotníčka. Dávali jej dolu prilbu, všimla si, že na pravej strane hlavy na spánku mala niečo zodraté asi od okuliarov. Zdravotníčka ju zobrala na chatky. Napriek tomu, že G. chcela ďalej lyžovať, ju presvedčili, že to nie je možné, následne zdravotníčka volala, že stav žiačky sa jej nezdá, že je ospalá a pre istotu zavolali sanitku.

25. Z výpovede J.. G. U. zo dňa 22. 11. 2012 súd zistil, že táto pracuje ako učiteľka v Základnej škole F., pričom o tom, že sa v tomto lyžiarskom stredisku prevádzkuje atrakcia na nafukovacom člne vôbec nevedela, toto zistila až po incidente, kedy si všimla, že trať na spúšťanie je na úplne inom mieste. Uviedla, že dňa 31. 01. 2012 sa presúvali z chatky, kde mali uskladnenú lyžiarsku výstroj spolu s deťmi na svah, táto cesta mohla merať asi 100 metrov. Deti prechádzali postupne, stavali sa do radu, ako posledná išla pani učiteľka U. a za ňou išla ešte G. Č. a jedno dieťa. Učiteľka U. a G. Č. boli na jednej úrovni tak, že učiteľka sa ďalej odrazila palicami, pohla sa dopredu, G. Č. zaostala a v tej chvíli do nej narazil nafukovací čln s dvoma dievčatami do ľavej strany s tým, že učiteľke U. prešiel ešte tento čln po

zadnej časti lyží. Žiačka spravila následkom nárazu salto a zostala ležať na ľavej strane tela. Na pravom spánku sa jej vytvorila malá hrčka, mala to odreté. Asi za 1 a pol hodinu bola žiačka ospalá a z toho dôvodu boli zavolaní záchranári.

26. Z výsluchu U. J. W. zo dňa 06. 12. 2012 súd zistil, že k veci vypovedala ako zdravotnícky záchranár, bola ako dozor prítomná s deťmi zo Základnej školy v F. na lyžiarskom zázjazde v okrese Poprad na lyžiarskom stredisku S.. Uviedla, že poobede išli deti na svah, všimla si, že ako sú umiestnené svahy pre lyžiarov, kde boli stánky s občerstvením, za týmito stánkami sa nachádzal vyhradený priestor, ktorý bol určený ľuďom, ktorí sa chceli spúšťať na nafukovacích kolesách plastových. Tento priestor bol označený za týmito stánkami s občerstvením, nevie presne či to bolo označené značkou, ale väčšina ľudí sa tam spúšťala na týchto nafukovačkách. Boli tam poukladané tieto nafukovacie kolesá, teda si domyslela, že tento priestor je vyhradený priamo na spúšťanie sa na týchto kolesách. V rozhodujúci deň v chate, ktorá sa nachádzala zhruba 50 metrov od priestoru, kde sa spúšťali ľudia na tých nafukovacích kolesách, boli v blízkosti chaty snehové kopce, bubny, kde si všimla, že na jednom vrchu sedia dve dievčatá v nafukovacom kolese, pomedzi tieto bubny viedla cestička, ktorá nebola označená ani oplotená. Po tejto ceste sa presúvali deti. Medzi poslednými deťmi bola aj G. Č.. Nevedela uviesť, či dievčatá sedeli alebo ležali na týchto nafukovacích kolesách, ale čakali. Následne len videla, že G. Č. leží na zemi, sťažovala sa na bolesť hlavy, hneď k nej prišla, odišla s ňou do chaty, aj keď náraz priamo nevidela a táto uvádzala, že ju bolí hlava. Mala rozšírené zreničky asi pravú s tým, že sa jej chce spať. Z uvedeného dôvodu potom bola privolaná záchraná služba.

27. Z výsluchu J. J. U. zo dňa 12. 12. 2012 súd zistil, že táto je učiteľkou v Základnej škole F.. Uviedla, že v chate, ktorá bola určená na odloženie lyžiarskej výstroje detí, ktorá sa nachádzala priamo v lyžiarskom stredisku S. na úrovni reštauračných bufetov. Boli deti na základe zručnosti rozdelené do skupiny, boli poučení o bezpečnosti a správaní sa na lyžiarskom stredisku. Bol im vysvetlený spôsob ovládania lyží. Nevšimla si žiaden priestor určený pre spúšťanie sa na gumových člnoch či kolesách. Neboli vôbec oboznámení s možnosťou využiť takúto atrakciu. Uviedla, že dňa 31. 01. 2012 sa presúvali zhruba 100 metrov k lyžiarskemu vleku, poslednou žiačkou bola G. Č.. Boli tam také nafúkané kopce snehu, ktoré mohli mať výšku 2 metre, na tomto stáli dve dievčatá, ktoré ich sledovali ako sa presúvali s deťmi. Mali očný kontakt, pričom si nevšimla, že by mali pri sebe nejaké nafukovacie koleso, či niečo podobné. Videla len to, ako stoja na kopčeku a pozerajú na nás. Keď bola s Adrianou na jednej úrovni, dostali sa pod tento snehový kopec, na ktorom stáli tieto dievčatá, prekvapil ju šúchavý zvuk, keď sa pozrela do ľavej strany, uvidela tieto dve dievčatá ako sedia na gumovom kolese, ktoré prešlo poza ňu, nemohla už nič spraviť a narazili do G. Č. do ľavej bočnej strany, následkom čoho ju vyhodilo do vzduchu, spravila také salto a padla na nohy. Obe dievčatá sa ospravedlňovali, Adriana mala odreninu na spánkovej časti, prejavila vôľu ísť ďalej na lyže, avšak vzhľadom na to, že sa jej točila hlava, bola privolaná lekárska pomoc. Uviedla, že mali neustále teda ten očný kontakt s tými dievčatami, nič im nebránilo, aby ich videli, zrejme čakali, kým prejdu a chceli sa ďalej spustiť tým kolesom, zrejme to koleso sa stalo neovládateľným a narazili do G. Č..

28. Z výpovede J. Č. zo dňa 30. 05. 2014 súd zistil, že bol svedkom úrazu dieťaťa, kedy sa deti na gumených kolesách spúšťali na bočnom svahu pri chatke na takých dvoch kopách snehu. Jemu samému sa to nezdalo, pretože to bola potencionálna hrozba, on to sám nevyskúšal. Uviedol, že registroval ľudí púšťajúcich sa na gumených kolesách aj v deň úrazu, aj po úraze, dokonca aj predtým. Tieto kolesá tam boli voľne položené, nevidel nijakú zodpovednú osobu, ktorá by sa o to starala. Uviedol, že videl ako išla medzi tými dvomi kopami snehu smerom od chatky k vlekom skupina detí na lyžiach s nimi aj dozor minimálne dve učiteľky. Jedno dievča, to ktoré utrpelo úraz, za nimi zaostalo, určite išla sama s tým, že na kopci snehu boli žalované v 1/ a 2/ rade s tým, že sedeli na gumovom kolese, boli pripravené na spustenie, tieto deti videli, čakali kým prejdu. Svah z horného kopca bol dosť strmý a bol už zľadovatený. J. G. J. sedeli na kolese, boli lyžiarkami zapreté do snehu, avšak nečakane ich na tom kolese šmyklo, samovoľne ich spustilo dolu kopcom. Dievčatá boli určite v polohe sed, zapreli sa lyžiarkami, kričali na dievča, avšak to ich nepočulo. Podrazili nohy tomuto dievčaťu, toto vyletelo do vzduchu, spadlo na zem, na akú stranu uviesť nevedel.

29. Z výpovede J. X. zo dňa 10. 10. 2014 súd zistil, že žalované v 1/ a 2/ rade sú jeho bývalé spolužiačky, kedy uviedol, že si pamätá na lyžiarsky kurz, kde v rámci lyžiarskeho strediska bol taký kopec mierna vyvýšenina, nebol si istý či to bol nahromadený sneh z pluhu alebo v rámci terénu, pričom z tohto kopca sa spúšťali rôzni ľudia, deti na nafukovacích gumených kolesách, ktoré tam boli voľne poukladané

pod kopcom neboli nejako uzavreté, boli voľne dostupné. Kolesá, na ktorých sa on tiež spúšťal, boli neovládateľné, uviedol, že samotný rozjazd kolesa, v ktorom sedeli žalovaní v 1/ a 2/ rade si nevšimol, zbadal ich až keď ich otočilo a nekontrolovateľne sa šmýkali dolu kopcom, kričali a dráha kolesa bola úplne iná ako obvykle, pričom nešla rovno, ale bralo ich do boku. Videl skupinu detí s učiteľkami a toto koleso pri spustení ich nemohlo zasiahnuť, avšak smerom k tej skupine išlo samé dievča, ktoré bolo od skupiny dosť vzdialené. Gumené koleso žalovaných 1/ a 2/ sa k tomu dievčaťu priblížilo a tak ho aj zrazilo. Následne spolužiačky vyskočili z toho kolesa a išli dievčaťu pomôcť, pribehli tam aj učiteľky.

30. Z výsluchu H. X. zo dňa 10. 10. 2014 súd ďalej zistil, že je spolužiakom žalovaných v 1/ a 2/ rade, kedy videl ako sa ľudia spúšťajú na gumených kolesách či klzákoch, ten kopec sa nachádzal začiatkom strediska v blízkosti požičovní lyží resp. chatky, on sám to tiež vyskúšal, tieto gumené kolesá boli voľne porozhadzované po okolí. Pod tým kopcom neboli nejako uzamknuté či uzavreté, on a jeho spolužiaci sa tam spúšťali, lebo to robili aj iní, preto nadobudli dojem, že je to dovolené. Uviedol, že pokiaľ sa žalovaná v 1/ a 2/ rade si sadli na koleso, pod nimi medzi tými kopcami prechádzala trieda detí aj s učiteľkami. Keď prešla tá väčšia skupina detí, tak sa spustili, zdalo sa mu, že v kolese sedeli za sebou, spustili sa vedome, ale v tom čase prechádzalo ešte jedno dieťa, ktoré bolo osamotené, to koleso bolo neovládateľné a došlo k nárazu. Ten kopec bol strmý, vyšúchaný, povrch hladký. Pokiaľ by sa nohami nezaprelo, koleso by sa spustilo. Uviedol, že po samotnej zrážke spolužiačky zisťovali, čo sa dieťaťu stalo.

31. Z výsluchu J. J. R. z hlavného pojednávania zo dňa 22. 02. 2017 súd zistil, že táto vo svojej výpovedi uviedla, že si všimla prevádzkovanie atrakcie snowtubing, pričom samotné kolesá sa nachádzali na opačnej strane pri bufete v blízkosti vleku. Či tam bola nejaká dráha, to už si nepamätala, nevenovala tomu pozornosť. Tak isto si nepamätala, že by pred úrazom niekoho registrovala, že by sa na týchto kolesách spúšťala. Až následne po úraze žalobkyne si všimli, že dráha sa nachádza na inom mieste ako oni prechádzali smerom na vlek. Uviedla, že zo svahu odkiaľ sa spúšťali žalovaní v 1/ a 2/ rade bol dobrý výhľad na miesto, kade prechádzali popod svah, nebola tam žiadna prekážka, ktorá im bránila vo výhľade. Uviedla, že žalobkyňa mala na hlave lyžiarsku prilbu a okuliare, mala obuté lyže, v rukách palice, mala ostatnú lyžiarsku výstroj.

32. Z výpovede J. G. U. z hlavného pojednávania zo dňa 22. 02. 2017 súd zistil, že svedkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že gumené kolesá si všimla už prvý deň príchodu do lyžiarskeho areálu. Boli umiestnené v blízkosti bufetu. Registrovala, že nejaké deti sa púšťali na týchto kolesách a na úplne opačnej strane ako bol kopec, z ktorého sa spúšťali dve dievčatá, ktoré potom narazili do Adriany. Uviedla, že hneď po príchode si všimla, že nejaké deti sa z tohto kopčeka v areáli púšťali, nevšimla si, či je to však na saniach či gumených kolesách.

33. Z výpovede U. J. W. z hlavného pojednávania zo dňa 22. 02. 2017 súd zistil, že dievčatá, ktoré narazili do G. na kopci nevidela, ani nevidela, že by sa na týchto gumených kolesách spúšťal. Videla toto koleso až v čase, keď došlo k nárazu. Neregistrovala, že by sa v tomto areáli niekto na takých kolesách spúšťal.

34. Z výpovede J. J. U. z hlavného pojednávania zo dňa 22. 02. 2017 súd zistil, že svedkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že prechádzali od chatky, kde sa deti prezúvali k lyžiarskemu svahu, prechádzali cez miesto medzi dvoma nafúkanými kopcami zo snehu, ktorých výška bola asi 2 až 3 metre. V tej priehlbine medzi kopcami došlo k zrážke, miesto od chatky bolo vzdialené možno 3 - 4 metre. K svahu bolo potrebné pomerne dosť vyšľapať, celá skupina sa vzájomne čakala, mala 24 členov. Neregistrovala, že by sa niekto spúšťal na týchto gumených kolesách, že by takáto atrakcia tam bola prevádzkovaná. S dievčatami, ktoré boli účastné na úraze, prišla do kontaktu až druhý deň, kedy sa robili zápisy. Uviedla, že nebola tam nejaká prekážka, ktorá by dievčatám bránila pri spúšťaní sa z kopca.

35. Podľa § 415 Občianskeho zákonníka, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

36. Súd na základe vykonaného dokazovania a vyššie citovaného právneho predpisu mal v konaní za preukázané, že dňa 31. 01. 2012 došlo v katastri obce S. v okrese Poprad počas lyžiarskeho výcviku žalobkyne k jej úrazu, ktorý spôsobili žalovaní v 1/ a 2/ rade tým spôsobom, že do nej narazili gumeným kolesom a tým jej privodili ujmu na zdraví.

37. Súd mal v konaní ďalej za preukázané, že žalobkyňa v dôsledku tejto kolízie utrpela zlomeninu spätkovej kosti vpravo s vpáčením úlomkov, akútne epidurálne krvácanie a poúrazový šok z krvácania stredného stupňa. Z uvedeného mal súd za preukázané, že táto bola hospitalizovaná na oddelení úrazovej chirurgie vo Fakultnej nemocnici Poprad, neskôr v Detskej fakultnej nemocnici v Košiciach a po hospitalizovaní v Detskej fakultnej nemocnici s poliklinikou v Banskej Bystrici bola táto prepustená až dňa 17. 02. 2012. Súd mal v konaní za preukázané, že na základe lekárskeho posudku o bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia zo dňa 12. 08. 2013 lekár J.. Y. G. Z. určil bodovú hodnotu náhrady za bolesť v rozsahu 430 bodov vo výške jedného bodu po 15,72 Eur tak, ako vyplýva táto náhrada za rok 2012, čo potom predstavuje sumu 6 760,-- Eur. Súd mal ďalej za preukázané nárok žalobkyne na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, ktoré vyplývalo z lekárskeho posudku J.. Y. G. Z. zo dňa 12. 08. 2013, kde bodové hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia bolo v rozsahu 60 bodov. Pri výške za jeden bod 15,72 Eur potom táto náhrada predstavuje sumu 944,-- Eur. Spolu teda nárok žalobkyne predstavoval voči žalovaným v 1/ a 2/ rade sumu 7 704,-- Eur.

38. Zodpovednosť za škodu a nároky na náhradu škody sú svojou povahou nárokmi občianskoprávnej povahy. Ustanovenia zodpovednosti za škodu v občianskom práve patria k tým inštitútom, ktoré sú zásadne dotvárané jednak teóriou a tak istou vydanou judikatúrou. V tejto súvislosti súd konštatuje, že napriek tomu, že zákon výslovne neuvádza predpoklady zodpovednosti za škodu tieto sú však definované právnou teóriou a ich obsah je potom naplňovaný súdnou judikatúrou. V danom prípade takými predpokladmi sú porušenie právnej povinnosti, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nimi. Ďalším predpokladom je zavinenie. Súd na základe vykonaného dokazovania a vyššie citovaných právnych predpisov mal teda za preukázané, že v danom prípade došlo k porušeniu právnej povinnosti a to všeobecnej prevenčnej povinnosti v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka, kedy žalované v 1/ a 2/ rade tak ako to vyplynulo z dokazovania, z výpovedí svedkov, ktoré poskytli v rámci trestného konania a skutočnosti ohľadne skutkového deja potvrdili vo svojich výpovediach taktiež žalované o tom, že tieto použili gumené koleso, ktoré nemalo žiadne ovládacie prvky, už z tohto dôvodu mali vedieť, že takéto koleso bude problematické ovládať, zabrániť jeho rozjazdu, zmeniť smer, zastaviť ho, resp. usmerniť pohyb tak, aby išlo želaným smerom. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalované v 1/ a 2/ rade videli pod kopcom prechádzať skupinu detí s učiteľkami, mali na túto skupinu výhľad a bez ohľadu na to, akým spôsobom či plánovaným alebo samovoľným spustením tohto kolesa dolu kopcom vedeli, že pokiaľ sa na takomto kolese spustia a pod kopcom sa nachádzajú ľudia, môžu do nich naraziť a spôsobiť im zranenie a bez primeraných dôvodov sa spoliehali, že takúto zrážku nespôsobia. Porušenie všeobecnej prevenčnej povinnosti, predchádzanie škodám u žalovaných v 1/ a 2/ rade teda spočíva v tom, že pokiaľ použili gumené koleso v úmysle spustiť sa z kopca, nemali tak urobiť obe naraz, kedy už z výsledkov trestného konania vyplýva, že toto koleso bolo zjavne na prvý pohľad určené pre jednu osobu, mali vedieť, že gumené koleso, ktoré nemá ovládacie ani bezpečnostné, ani brzdiace mechanizmy, nie je možné riadiť, bezpečne zastaviť, či zmeniť smer a z toho dôvodu si naň nemali vôbec sadnúť a použiť ho na spustenie dolu kopcom pokiaľ nie je miesto, v ktorom takúto činnosť chceli vykonávať zabezpečené proti tomu, aby do ich jazdnej dráhy resp. akejkoľvek dráhy, ktorým sa toto koleso bude pohybovať, sa pohybovali ľudia. Práve z dôvodov, že žalované v 1/ a 2/ rade mali vedieť, že jazda na takomto neovládateľnom predmete, ktorý sa môže nepredvídateľným spôsobom aj na kopci správať, nemení na tom nič skutočnosť, či k spusteniu došlo samovoľne alebo plánovane a či zmena smeru jazdy kolesa po svahu bola žalovanými v 1/ a 2/ rade očakávaná resp. došlo zmenou fyzikálnych síl k zmene pohybu takéhoto kolesa po kopci. Žalované v 1/ a 2/ rade mali jednoznačným spôsobom, pokiaľ mali v úmysle použiť gumené koleso na spustenie sa po tomto svahu, zabezpečiť trať, ale aj okolie takým spôsobom, že sa tam nebudú nachádzať žiadne iné osoby, ktorých by mohli ohroziť na živote či zdraví.

39. Súd teda uvádza, že na strane žalovaných v 1/ a 2/ rade došlo k porušeniu právnej povinnosti a to všeobecnej prevenčnej povinnosti v zmysle ustanovenia § 415 Občianskeho zákonníka.

40. Súd mal taktiež za preukázané škodu, ktorá vznikla na strane žalobkyne počítajúca nárok na náhradu za bolesť v rozsahu 6 760,-- Eur a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 944,-- Eur, pričom podkladom takéhoto finančného ohodnotenia tohto nároku je lekársky posudok o bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia zo dňa 12. 08. 2013 spracovaný J.. Y. G. Z..

41. Ďalšou podmienkou pre vznik zodpovednostného právneho vzťahu medzi subjektom porušujúcim právnou povinnosť je okrem porušenia právnej povinnosti a vzniku škody aj príčinná súvislosť medzi

konaním, resp. opomenutím a vzniknutou škodou. Predpokladom na úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody teda nestačí preukázať porušenie právnej povinnosti a vznik škody, ale tak isto preukázať príčinnú súvislosť medzi konaním alebo opomenutím a následkom. Vzniknutá škoda či už v podobe skutočnej škody, resp. ušlého zisku musí byť spôsobená bez pochybností práve porušením právnej povinnosti. Škoda ani porušenie právnej povinnosti ešte nezakladajú zodpovednosť za škodu a tomu korelujúce právo na jej náhradu. Príčinná súvislosť musí byť nielen tvrdená (domnelá), ale musí byť bezpečne preukázaná, pričom povinnosť tvrdenia, bremeno tvrdenia, dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno, čo sa týka príčinnej súvislosti v rámci civilného procesu zaťažuje v zásade toho účastníka, tú stranu sporu, ktorého tvrdenie má byť preukázané, teda poškodeného. Vzťah medzi príčinou a jej následkom musí byť pritom bezpečne preukázaný a bezprostredný, pričom absencia bezprostrednosti môže viesť k hypotetickosti a z pohľadu uplatneného nároku nespôsobilého privodiť priaznivý výsledok pre poškodeného.

42. Teda znakom príčinnej súvislosti je jej priamosť pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťahy príčiny a následku preto musia byť priame, bezprostredné, neprerušené a nie iba sprostredkované, pričom nie je rozhodujúce časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následku.

43. V tejto súvislosti súd konštatuje, že žalobkyňa preukázala jednoznačným spôsobom vzťah príčiny a následku a škody tak, že je možné konštatovať, že bezprostrednou príčinou vzniku poranení žalobkyne, od ktorých je odvodzovaná výška škody ako náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia bol náraz gumeného kolesa, na ktorom sa pohybovali žalovaní v 1/ a 2/ rade súčasne do žalobkyne, v dôsledku ktorého utrpela zranenia tak, ako tieto vyplývajú z lekárskeho správ, ktoré žalobkyňa v konaní predložila. Súd v konaní nemal za preukázanú žiadnu inú takú príčinu, ktorá by viedla k následku u žalobkyne okrem tej, ktorá spôsobila náraz gumeného kolesa, na ktorom sedeli žalovaní v 1/ a 2/ rade do žalobkyne. Z tohto dôvodu preto súd považuje argument žalovaných v 1/ a 2/ rade o nedostatku ich pasívnej vecnej legitímácie za neodôvodnený. Tvrdenia o tom, že spoluzodpovedným či zodpovedným, resp. pasívne legitimovaným subjektom v danom spore by mal byť buď prevádzkovateľ lyžiarskeho strediska, či Základná škola v F., ktorú navštevovala žalobkyňa, resp. učiteľky tejto Základnej školy v F. alebo učiteľky Evanjelického gymnázia, ktoré navštevovali aj žalovaní v 1/ a 2/ rade, je nedôvodné, pretože príčinná súvislosť medzi konaním žalovaných v 1/ a 2/ rade a následkom u žalobkyne nijakým spôsobom nie je prerušená, neodpadla a to aj v prípade, že by bolo v konaní preukázané, že prevádzkovateľ lyžiarskeho strediska zanedbal resp. porušil niektorú zo svojich právnych povinností. Tak isto, keby takúto právnu povinnosť zanedbali, či porušili učiteľky Základnej školy v F., či Evanjelického gymnázia v Banskej Bystrici. Príčinná súvislosť v jej priamosti v danom prípade teda neexistuje, pretože bez konania žalovaných v 1/ a 2/ rade by k následku u žalobkyne nedošlo.

44. Jednoducho povedané pokiaľ by aj prevádzkovateľ lyžiarskeho strediska či niektorá z pedagogického dozoru zanedbala svoje povinnosti, toto by nespôsobillo následok u žalobkyne tak, že táto utrpela zranenia, ktoré sú popísané v lekárskej správe zo dňa 31. 01. 2012. Len správaním žalovaných v 1/ a 2/ rade došlo k nárazu gumeného kolesa, na ktorom sa oni rozhodli spustiť po svahu, ktorý nebol nijakým spôsobom zabezpečený proti vzniku prípadnému úrazu u tretích osôb tak, že týmto kolesom do žalobkyne narazili a spôsobili zranenia popísané v lekárskeho správach. Nie je možné teda uzavrieť, že by za skutkového a právneho stavu označených strán sporu by bolo možné hovoriť o vyvinení sa žalovaných v 1/ a 2/ rade, resp. nedostatku ich aktívnej, pasívnej vecnej legitímácie, pretože len následkom ich konania došlo k následku u žalobkyne.

45. Z tohto dôvodu preto súd považoval námietky žalovaných v 1/ a 2/ rade o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie resp. nutnosti zohľadňovať spoluzavinenie ďalších tretích osôb za nedôvodné a na takéto námietky neprihliadol.

46. Súd zároveň konštatuje, že pokiaľ žalovaní v 1/ a 2/ rade tvrdili, že nie sú pasívne vecne legitimovaní aj z dôvodu ustanovenia § 144 ods.1 zák.č. 245/2008 Z.z. (školský zákon) tak súd uvádza, že právna úprava náhrady škody v občianskom zákonníku je všeobecnou úpravou náhrady škody v občianskoprávných vzťahoch. Ustanovenie § 144 ods.1 zák. č. 245/2008 Z.z. zakotvuje právo dieťaťa alebo žiaka na náhradu škody, ktorá mu vznikla pri výchove a vzdelávaní alebo v priamej súvislosti s ním, avšak v žiadnom prípade neznamená a nie je možné ho považovať za osobitnú úpravu náhrady škody za školský úraz. Prípady zodpovednosti školy alebo školského zariadenia za školský úraz nie je

osobitným spôsobom upravená v uvedenom zákone ani v inom právnom predpise a z toho dôvodu je potom potrebné použiť pre dané prípady občiansky zákonník v jeho 6. časti. Súd z uvedeného potom túto námietku žalovaných v 1/ a 2/ rade nemohol akceptovať a trvá na názore o tom, že pasívna vecná legitímácia na strane žalovaných v 1/ a 2/ rade je daná.

47. Vzhľadom k tomu, že súd mal v konaní za preukázané všetky jednotlivé atribúty pre úspešné priznanie nároku na náhradu škody žalobkyne, súd žalobe žalobkyne vyhovel a priznal jej nárok od žalovaných v 1/ a 2/ rade na zaplatenie náhrady škody, ktorá jej vznikla na zdraví v rozsahu tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

48. Súd zároveň rozhodol o nároku na náhradu trov konania v zmysle § 255 CSP tak, že žalobkyni ako strane v spore úspešnej priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v 1/ a 2/ rade v rozsahu 100 % vo výške tak, ako o ňom rozhodne súd prvého stupňa samostatným uznesením.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Banská Bystrica, pričom lehota na odvolanie neplynie do 30.04.2020 (§ 1 písm. a/ v spojení s § 2 ods. 1 zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony).

V odvolaní treba popri všeobecných náležitostiach (§ 127 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie urobené v listinnej podobe je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov (dvojmo) inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa (§ 125 ods. 3 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok v znení neskorších predpisov.